

Uchwała Nr IV/15/2015
Rady Gminy Milówka
w dniu 29 stycznia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U.2013.267, ze zm.) po rozpatrzeniu skargi

Rada Gminy Milówka
uchwala, co następuje

§ 1

Uznaje się za bezzasadną skargę Pana Romana Brączek z dnia 22.12.2014 r. na działalność Wójta Gminy Milówka.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego oraz Wojewodę Śląskiego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Krzysztof Kamiński

Uzasadnienie

Do Rady Gminy Milówka wpłynęła w dniu 22 grudnia 2014 r. skarga Pana Romana Brączka na działanie Wójta Gminy Milówka Roberta Piętki w związku z nieudzieleniem odpowiedzi na pismo z dnia 27 października 2014 r. dotyczące odsnieżania przesłana na podstawie art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jt. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) przez Wojewodę Śląskiego.

W skardze skarżący zarzuca, że nie otrzymał odpowiedzi na pismo z dnia 27 października 2014 r. zarejestrowane pod nr 7448/14 i, że w związku z tym kolejny raz jest ignorowany przez Wójta Gminy.

Odnosząc się do treści skargi wskazuje się, że bezpodstawne są twierdzenia skarżącego, że nie udzielając odpowiedzi na pismo z dnia 27 października 2014 r. zarejestrowane pod nr 7448/14 Wójt Gminy Milówka naruszył przepisy prawa czy też interes skarżącego.

Z treści pisma z dnia 27 października 2014 r. wynika w sposób wyraźny, że Pan Roman Brączek „informuje, że nie zezwala na odsnieżanie drogi, która biegnie częściowo po jego działce nr 2291”. Problem poruszany w dalszej części pisma dotyczy prowadzonej ze skarżącym korespondencji związanej z tym, że jesienią 2013 r. skarżący zaczął bezpodstawnie blokować drogę gminną nr 632 115 S w miejscowości Laliki. W jego ocenie droga ta przebiega po jego działce. Skarżący pomija jednak, że droga ta w przedmiotowym miejscu przebiega przeszło, od co najmniej 30 lat i zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawę reformującą administrację publiczną (j.t. Dz. U. z 1998 r., Nr 133, poz. 872) nieruchomości pozostające w dniu 31 grudnia 1998 r. we władaniu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego nie stanowiące własności, a zajęte pod drogi publiczne z dniem 1 stycznia 1999 r. stają się z mocy prawa własnością skarbu państwa lub właściwych jednostek samorządu terytorialnego za odszkodowaniem. W myśl ust. 2 tej ustawy odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 wypłaca gmina w odniesieniu do dróg będących w dniu 31 grudnia 1998 r. drogami gminnymi.

Na podstawie art. 73 ust. 4 wskazanej wyżej ustawy odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2 będą ustalane i wypłacane według zasad i trybu określonego w przepisach o odszkodowaniu za wyłączone nieruchomości, na wniosek właściciela nieruchomości, złożony w okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. Po upływie tego okresu roszczenie wygasa.

W związku z powyższym z uwagi na fakt, że z informacji będących w posiadaniu Gminy Milówka skarżący nie składał wniosku o odszkodowanie wywłaszczonej nieruchomości jego roszczenie całkowicie wygasło, o czym został już poinformowany. Z uwagi na powyższe brak było potrzeby odpowiadać na pismo skarżącego dotyczące odśnieżania drogi gminnej. Skarżący, bowiem nie może „zezwalać” czy też „zabraniać” odśnieżania drogi gminnej.

Zgodnie z art. 227 k.p.a. Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy lub przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesu skarżącego, a także przewlekłe, biurokratyczne załatwienie sprawy. W niniejszej sprawie nie można mówić o jakimkolwiek zaniedbaniu lub nienależytym wykonywaniu zadań przez Wójta Gminy Milówka, bowiem najpóźniej z dniem 1 stycznia 1999 r. skarżący z mocy prawa utracił własność gruntu, którego wykupienia nadal się domaga i brak jest podstaw prawnych do wykupieniu tego gruntu.

Dlatego skarga jest bezzasadna.